

متن پرسش

سلام علیکم استاد بزرگوار: استاد در سیر مطالعاتی تون هستم، استاد چه طور به مقام «و لو بلغ ما بلغ» برسم، هنوز معارفی که کسب کردم مفهومی ست و به قلب نرسیده، ولی ترسم از آن جاست که با توجه به فتنه ها و طوفان های پیش رو دیر بشه، به آینده این انقلاب کاملاً امیدوارم، و از جایگاه این حادثه ها با خبرم، ولی از خودم می ترسم که کم بیارم، نگرانی ام از خودمه، مثل بید بر سر ایمان خود می لرزم. بیم دارم در مواجهه با حقیقت کم بیارم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این قرآن است که با ما در مسیر حضور در میدان آخرالزمان سخن ها دارد. در این رابطه عرایضی شب گذشته با نظر به قرآن شد که می تواند برای فهم زمانه خود مفید باشد.

<https://eitaa.com/matalebevijeh/۲۱۴۹۶>

به این فکر کنید که با توجه به این که هر تاریخی با نوعی تفکر حضوری آغاز می شود و در آن راستا روح مردم را دگرگون می کند و در نتیجه افکار بیگانه به اصل ظلمانی خود باز می گردند، امامان به عنوان انسان هایی که متوجه تاریخ خود و اراده الهی در زمانه خود بودند، بعد از نبی، مقام شان چنین بود که وحی الهی را از اجمال به تفصیل می آوردند و لذا باطن های شریر به وسیله آن ها آشکار می شد و مردم به کمک آن ها با آموزه های الهی آشنا می شدند ولی با مواجهه ما با غرب، فرهنگ اسلامی ما سنت اصیل نبوی خود را فراموش کرد و تحت تأثیر خودخواهی فرهنگ خودبنیاد غرب، حق الناس فراموش شد و آن طور که شایسته بود تا انسان ها نسبت به هم یگانه باشند، نسبت به هم بیگانه شدند ولی با انقلاب اسلامی به عنوان تاریخ ادامه سنت اصیل نبوی، عالمی دینی برای مردمان جلوه کرد، عالمی که انسان ها نسبت به همدیگر احساس یگانگی دارند و مدت ها از آن غافل بودند و این است معنای حضور در تاریخ انقلاب اسلامی و درک وجودی خود در این تاریخ که با نظر به امام حسین «علیه السلام» و کربلا به ما برگشت نمود. موفق باشید